

Allemaal on

Maar toch staat het in het Gerätebegleitende Betriebsbuch van elke TDV 2340/004-12 bij elk Krafrad K 125 V1, oder V2. En de 'V' staat voor Variante...

1.2.4 Verwendungsweck

Das Kraad dient als Befördermittel für Melder. Het motorrijwiel dient als transportmiddel voor ordoonansgebruik. Er staat Hercules op de tank en de krachtbron heet de naam van al het moois uit onze jeugd(jaren): Sachs...

Hoe komt zoiets nu?

Richard van der Stap kwam ooit in beeld in een Kreidler RS situatie. De RS is weg, maar omdat het een kleine wereld is waarin we leven, kwam Richard weer in beeld. Er was nu alleen geen sprake meer van een RS, waarvan de carburateurventurie net zo groot was als de boring van de Superbreitwand... In een lange, doorlopende bocht reed op die manier een motorfietje dat zich qua kleurstelling precies aan het somberste weer had aangepast. Zelfs de berijder doet mee aan de lokale kameleonnigheid. Zijn outfit is in diverse rustieke tinten groen... Als niemand je ziet, dan kan je ook niet geraakt worden... Zoets. Met alle respect waarmee de voorlopig ongeïdentificeerde brommer op de meest klassieke wijze - de rijder recht op de motor met de voeten parallel aan het blok- de bocht doorjaagt, zetten we de achtervolging in... Moet lukken en lukt... Gewoon kiemrijden die hap... Gaat makkelijk met een geleend span... Onder de helm komt een bekend, maar nu wat rooi aangelopen hoofd aan... Kijk, kijk, we hebben Richard weer teruggevonden en zijn brommer is een 125cc Hercules met een Sachs vijfversnellingsblokje. Een schommelarmvoorvork. Allerlei handige rekken en tassen. Alles in dezelfde rustieke tinten legergroen en geblenko di canvas. Er is herkenning, het komt goed. Richard zet de knop van mild geïriteerd op stralend blij. Het verhaal is duidelijk, de RS is verkocht en nu zoekt hij een 250er Honda off road. Een XL. Dat verkopen was niet echt erg want er was meer gerijf in en om huize Van der Stap. Tijdens een bezoek aan -onder andere- motordumphandel en bedevaartsoord GEKRA in Dieren zag Richard voor het eerst een vrijstaand Herculesje. Het groepje broertjes en zusjes stond in een

hoek samengedrongen en deed ernstig aan camouflage. De klont legergroen was opvallend onopvallend om niet op te vallen. En dat werkte, dat zag je zo... Of niet... De eenling op het asfalt kwam daarentegen perfect tot zijn recht. Bij dit soort ontmoetingen kan er gewoon vlot gereageerd worden. In de kringen waar wij ons bij voorkeur ophouden daar zijn geen blinde receptionistes en financieringsdeskundigen. En passant komt Hetty wel met verse thee langs. En er zijn vaak koekejes. Luxe komt natuurlijk ook nooit uit bij zo'n heel echte Hercules die voor maar zo'n f. 1.750,- van eigenaar zou wisselen. Het maakt de communicatie kort en duidelijk. "Kostie?" "Zeventienhalf." "Goed." En nu zijn Ries en Herc alweer een heel stuk verder. De Hercules wordt vaak lokaal ingezet. Dat geeft veel pret en weinig kilometers. Voor de kilometers heet

Richard een veel stoerdere motor... Is ook comfortabeler voor Mariska. In het schaduwgebied tussen weg en woestonij wordt de K125 ook ingezet voor puzzelritten. Naar de zuivere traditie van de vijftig jaren krijgt de motor dan een setje wielen met

zin

noppenbanden. De accu en de claxon gaan eraf en met textieltape worden de ossenogen aan het stuur bots-proof gemaakt. In de zijtas gaan een stel binnenbanden en een paar indrukwekkende bandenijzers. Van wegmotor tot terreinmotor in een stug half uurtje. De kilometers achter op de aanhangertellen niet mee voor de oudtimmerverzekering en de pret is er niet minder om. Op de tank zit een hoogst serieuze sticker die mededeelt dat de Höchtgeschwindigkeit van dieses Gerät 80 Stundenkilometer' bedraagt. 'Tachtig? Pfäh!... hij loopt makkelijk 100. Ik heb een boor door de uitlaat gehaald' sprak de Meester Tuner vol' warm

zelfvertrouwen.

Het Velperplein begon al aardig te constipieren. We besloten de prettige conversatie te vervolgen op een plek waar we iets minder in de weg stonden. Een tijd en een plaats? Het volgende week-end achter het Gelreedom. Daar is een park en dat wisten wij weer niet.

Thuiswedstrijd voor Richard

Op de parking bij het Gelreedom was de lokale MekDommels als trempunt gekozen. Over smaak is niet te twisten, maar het logo met het bovenaanzicht van Pamela Anderson voor de laatste modificaties is onmiskenbaar duidelijk als trempunt. Op een onduidelijke manier dook Richard ergens daarachter op.

Bovenop een bruglud en direct al in een

Hercules vriendelijke omgeving. Het verhaal begon nu dus met een rustige wandeling naar Richard en Mariska, die tot op het laatste moment rustig op ons neer bleven kijken. Bovenaan heerste volop natuur. Dat is altijd leuk. Natuur maakt meer kapot dan dat je lief is. Een paar honderd meter verder is er zelfs heel off road vriendelijke natuur. Dat blijft natuurlijk ook oppassen, maar is leuk. Een samenloop van, het zullen wel dikkichamen zijn of hoe ze dat bij Rijkswaterstaat mogen noemen, zorgt voor een perfect testterreintje en een prima fotolocatie. En wielrijders die de dapper pruttelende ecodwerg over hun fietspad zien kruipen lachen mild en zwaaien vriendelijk. Geen overtoegten woord. Fotografie Sylvia is ook al wat ghechielig sinds ze de K125 heeft gezien. Leuke brommer dus blijikbaar.

Geduwde schommel

Zingende banden

Tijdens het maken van de sta-foto's hoort Richard de motor van zijn kompaan. Blijkbaar gaat de betreffende Honda rijder ook mee op de puzzelrit de volgende dag. Als je het weet, dan is het duidelijk. De assertieve off road Honda rolt vooruitlopend op de dingen van morgen al op grove noppen. En Richard herkende het gezang van hoge noppen op vers asfalt. De twee levensgenieters leggen vervolgens hun aanpak van

Basic design

een geslaagde off road dag uit: 'We gaan naar de start en laden de motoren af. Dan leggen we de positie van onze auto vast op GPS. Omdat we niet op prijzen jagen rijden we gewoon altijd tot vier uur 's middags. Maakt niet uit waar we dan zijn. Dan pakken we de GPS dinges. Peilen waar de auto staat en gaan zoveel mogelijk in vogelvucht terug naar de auto. Dat is handig'. Tot 16.00 uur koersen de heren overigens op routekaarten die zijn gemaakt door iemand die Ketelaar of Ketelars heet en allerlei leuke routes voor allerlei leuke motoren uitzet. Op een low budgetbasis. Vraag ons niet hoe het werkt, maar er wordt zelfs maatwerk geleverd. Africa Twin rijders stellen nu eenmaal andere eisen dan enduroliefhebbers op 250cc fietsen. En dan kon je je nog wel eens zwaar vergissen als je er op gokt dat de Africa Twin rijders de moeilijkste route krijgen... Of de routemaker zich bij ons wil melden... (0315) 68 13 26 of redactie@motoremotion.nl

En omdat er blijkbaar grote verschillen zijn in het warmingsvermogen van de fietsers en wandelaars, komt er wel commentaar op de keuring langs de grasrand geparkeerde Honda en zwaaien mensen vervolgens naar Richard die met zijn vrolijk knetterende en mild walmende pony het ene dijkje na het andere pakt. Een paar keer lijkt het erop alsof hij de top net niet haalt, maar de ervaring en de aanloop winnen het keer op keer weer van het gebrek aan vermogen. Nou ja, toch bijna 13 pk... Richard draait kort af en rolt met een vrolijk reutelend blok omhoog.

En hoe rijdt dat nu?

Oit was het leven ongecompliceerd en soms pakken we de draad weer op. De Hercules is overzichtelijk in maat en vermogen. De taluds soepel en rond van flank. Sylvia heeft haar camera's al ingepakt en dus mag er weer even terug in de tijd gegaan worden. Het Herculesje krijgt een goedmoedige

maar korte trap en begint direct zijn mantra's te mompelen. Het kakelevse motorblok -een nieuw dumplblok bleek goedkoper dan revisie van het oude- brabbelt rustig. Die rust komt uit de roots van het blok. Deze 125cc vijfversnellingsblokken werden van oorsprong ingezet bij betrouwbare sritten. Ze hebben een duidelijk rustiger motorloop en een veel vriendelijker motor karakter dan de zeshalmotoren die voor de cross werden gebruikt. Overigens is het wel mogelijk zo'n impone-rend van koelribben voorziene crosscilinder op een BWtje (BundesWehtje) te zetten. Het rijden wordt daar echter niet toegelijker van. Met een duidelijk klikje gaat de vijfhaak in zijn één. De koppeling gaat vingertop-penlicht en met een vettig proestje begint het Herculesje te rollen. Gevoelsmatig heelt de braut vooralsnog de stuurstabiliteit van een winkehwagentje met een ton op de klok. Natuurlijk moet de knop even om. Kijs eens om je heen wat je nu helemaal onder de cadetten hebt. Dit is gewoon een anabole brommer. Er hoeft niet vanuit de schouders gestuurd worden. Hier is vraag naar het betere vingertoppenwerk en de K125 accelereert vlot zonder de hysterische snerperigheid van een moderne tweetak... Bëndend als een nuchter schaap draaft de Hercules over de dijk. En de berijder voor een heerlijk kwartier zit met opgestroopte mouwen, zonder helm of handschoenen zo breed te grijnzend dat de wind bij zijn oordellen in zijn mondhoeken slaat. Dat rent behoorlijk af, dus kan er rustig van het talud afgedoken worden. Een poosje geleden stoeiden we met Yamaha off roads. Om de fotograaf toen even te laten zien hoe je zo'n ding nu echt kort afdraait... Nou ja vanaf het moment van het weer opstaan heb ik pijn in de rechterschouder. Over links was de APK al weg. Maakt allemaal niets uit. Elke vezei in je lichaam gijt in dit geval om dikke pret. Vallen kan gewoon niet, omdat je de K125 gewoon tussen je billen geklemd houdt. Kan geen kant op en is veiliger dan een driepuntsgordel... Boven op de dijk kort af, bijna op de plek rechtsom. Linksom gaat bij mij altijd veel moeilijker. Maar door de Hercules lijk ik opeens getalenteerder dan dat ik ben.

Resumé

Okay, de fotosessie is voorbij. Richard is een mensenkenner. Terwijl Mariska en Sylvia nog wat praten, slaat Richard me met een blik vol begrip op de rug. 'Als je nou opschiet, dan ben je nog voor vijven op de Ambachtstraat. Richard snapt dat ik -met als hij indertijd- midscheeps geraakt en zinkend ben. Om vijf voor vijf ben ik bij Gekra. Om vijf over vijf heb ik ook een

Tevreden lastdier

Global Positioning System. Soort van...

Hercules. Een zwart/witte. Daarvan staan er nu nog vijf in de container. Ooit reden deze motorrijtjes onder de gezegende billen van leden van de Johanniter Orde. Een soort zendingen- of rode-kruis-werk of zo.

Missionarissenwerk

Voorlopig staat mijn aanwinst nog in de container. Uitleiden is momenteel wat moeilijk door een tijdelijk ook in de container wonende inhoedel van iemand die op een nieuwe woning zit te wachten. Of zo. Duurt nog één, twee maanden. Met allerlei bijbehorende dingsten en een bon erbij blijft mijn brommer onder de twee mille... Tel er voor het kenteken nog zo'n 250 gulden bij op. Alle onderdelen zijn tot medio volgende eeuw volop te leveren. Voor weinig. Ik wil meer van dit spul. Daar moet dan maar wat voor weg. Niet eens voor het geld maar voor de ruimte. Modern is leuk, maar straks staat er een Ural kop-klepcombinatie, een M72 zijklepper, mijn 1972er SportsterBuell in de schuur. En dus minstens één

Herculesje. En het is echt zo. Alle moderne motoren zijn [veeeel] beter, maar lang niet zo vertederend.

De Johanniter Orde

Blijkbaar gaan de wortels terug in de tijd van de Kruistochten. De Johanniter Orde in Nederland heeft zijn vestiging in Den Haag. In 1946 werd de Nederlandse vestiging als onafhankelijke tak opgericht onder het beschermheerschap van Prins Bernhard. Deze tak is voortgekomen uit de Duitse Bron, waar ook mijn zwart/witte Herculesje vandaan komt, de Baillwick van Brandenburg. Momenteel is men vooral Nederlandse doende in de diverse nationale verzorgingssectoren. Er wordt samengewerkt met de Nederlandse tak van de Orde van Malta en met de Commandij van de teutoonse Orde in Utrecht. En dat pik je toch maar mooi even mee met zo'n motorverhaalje...

Tekst: Dolf Peeters
Foto's: Sylvia Scholder

Technische Gegevens

Hercules K125 Military Bundeswehr

Geëvolueerd uit de succesvolle terreinmotor, de K125 GS

Blok: 1 cil. Fichtel&Sachs tweetaktblik
Carburatie zuigergestuurd, omkeer spoeling, 24 mm Bing Concentric carburateur

Slagvolume: 122 cc BoringxSlag 54mmx54mm

Vermogen: 12,5 pk? 7000 omw.

Smering: 1:30 met een halfsynthetische olie

Transmissie: tandwielen, vijfbak, ketting

Zithoogte: 83 cm

Remmen: Volle naven trommels ø 140mm

De wielen zijn uitwisselbaar

Gewicht: 124 kilo

Tankinhoud: 15 liter

Top snelheid: Jazekers!

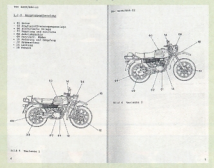
Bijzonderheden: Buitengewoon omvalbestendig door allerlei beugels en buizen...

Fabrikant: Nürnberger Hercules-werke GmbH

Napitschstrasse 70

8500 Nürnberg

En hier bij ons: Gekra in Dieren en de echte SACHS importeur is ook een vriendelijk Mens. Pieter Brittin doet de moderne SACHS lijn. Hij is naar zijn bedrijf genoemd: Brittin Import, uit Nijmegen.

Richard in het wild

